

14. april 2015

I medfør af § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

Spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. omkostningerne ved § 37-spørgsmål:

1. Har Naalakkersuisut overblik over hvor mange administrative og økonomiske ressourcer, der hidtil i 2015 er blevet brugt på at besvare § 37-spørgsmål fra medlemmerne af Inatsisartut?

2. Vil Naalakkersuisut i forbindelse med kommende svar overveje at oplyse såvel spørger som offentlighed, hvad det har kostet Selvstyret at besvare det pågældende spørgsmål?

(Medlem af Inatsisartut Michael Rosing, Demokraaterne)

Begrundelse:

Den 9. april var et lille jubilæum. Her blev § 37-spørgsmål nummer 100 i 2015 fremsendt til Naalakkersuisut. Partimæssigt har årets første 100 spørgsmål fordelt sig på følgende måde:

IA: 52

Partii Naleraq: 32

Siumut: 12

Demokraaterne: 2

Atassut: 2

§ 37-spørgsmål er en helt legitim måde for medlemmer af Inatsisartut at søge information, og det er helt normalt, at det er oppositionspartierne, der stiller flest spørgsmål. Så på den måde er hverken mængden eller fordelingen af spørgsmål usædvanlig.

Men jeg savner nogen gange, at det enkelte medlem spørger sig selv: Kunne jeg selv finde svar på dette spørgsmål? Eller hvad skal jeg bruge det her svar til i mit politiske arbejde?

Nogen gange virker det som om, at spørgsmålene udelukkende bliver stillet for at den enkelte

politiker kan få lidt omtale i medierne eller for at politikerens kan vise sit bagland, at vedkommende har trukket arbejdstøjet på.

Her mener Demokraterne, at det ville være en god idé, såfremt Naalakkersuisut i slutningen af hvert eneste svar meddeler, hvad der har været af omkostninger (såvel økonomiske som administrative) ved at besvare spørgsmålet, så der på den måde bliver skabt mere åbenhed omkring, hvad det koster at have et demokrati.

Jeg ønsker venligst svar indenfor 10 arbejdsdage.